

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžo/67/2015
Identifikačné číslo spisu:	7013201007
Dátum vydania rozhodnutia:	22.10.2015
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7013201007.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobcu: P. A., H. XXX/X, A., zastúpený: Advokátska kancelária Bauer s.r.o., Dénešova 19, Košice, v mene ktorej koná JUDr. Richard Bauer, advokát a konateľ, proti žalovanému: Okresný úrad Košice, odbor opravných prostriedkov, Komenského 52, Košice (predtým Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky), o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. SVS-OP1-2013/011666/TDL zo dňa 06. mája 2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/200/2013-81 zo dňa 29. októbra 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/200/2013-81 zo dňa 29. októbra 2014, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti a následného zrušenia rozhodnutia žalovaného v prvej časti výroku a súčasne žiadal, aby vec bola žalovanému vrátená na ďalšie konanie. Predmetným rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Obvodného úradu Spišská Nová Ves, odboru všeobecnej vnútornej správy č. ObU-SN-OVVS-GL-2013/00118/11/LUK zo dňa 29.01.2013. Prvostupňovým rozhodnutím bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktoré sa mal dopustiť dňa 25.08.2012 v čase asi o 10,30 hod. v obci Jaklovce na Nábřežnej ulici tým, že spôsobil drobné ublíženie na zdraví Z. A. a to tak, že ju chytil za pravú ruku a druhou rukou ju chytil za krk a zhodil ju na zem. Týmto konaním spôsobil poškodené zranenie - pomliaždenie a odreninu na pravom lakti, pomliaždenie a odreninu na oboch kolenách, bolestivý syndróm driekovo - krížovej chrbtice a

bolestivý syndróm krčnej chrbtice po podvrtnutí krčnej chrbtice. Prvostupňový orgán uložil žalobcovi pokutu 20 € a súčasne mu uložil povinnosť uhradiť štátu trovy konania spojené s prejednaním priestupku vo výške 16 €.

Súčasne prvostupňovým rozhodnutím bolo konanie proti žalobcovi zastavené za priestupok podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch, keďže nebolo preukázané, že žalobca dňa 25.08.2012 v čase asi o 10,30 hod. v obci Jaklovce na Nábrežnej ulici sa mal vyhrážať ujmou na zdraví Z. A. a to tak, že kričal, že ju zabije.

Krajský súd dospel k záveru, že v správnom konaní bol náležite zistený skutkový stav veci a správne boli aplikované ustanovenia zákona č. 372/1990 Zb. Podľa názoru krajského súdu postup žalovaného, ako aj preskúmané rozhodnutia boli vydané v súlade so zákonom. Krajský súd účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal.

Žalobca v podanom odvolaní proti rozsudku krajského súdu žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok krajského súdu a to tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a aj prvostupňové rozhodnutie a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Žiadal o náhradu trov konania, alternatívne žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súčasne tiež žiadal o náhradu trov konania. Namietal, že správne orgány ako aj krajský súd nedostatočne zistili skutkový stav veci. Taktiež namietal, že krajský súd nedostatočne hodnotil vyhodnotenie dôkazov zo strany správnych orgánov. Podľa názoru žalobcu, zo strany krajského súdu bolo porušené právo na spravodlivý súdny proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Rozsudok krajského súdu nie je náležite odôvodnený. Námietky žalobcu uvedené v žalobe neboli komplexne posúdené. V odvolaní namietal porušenie správneho poriadku v konaní ako aj pri ústnom pojednávaní.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil. Navrhol, aby účastníkom nebola priznaná náhrada trov konania.

Podľa názoru žalovaného bol dostatočne zistený skutkový stav veci a rozhodnutia správnych orgánov boli vydané v súlade so zákonom. Uviedol, že rozsudok krajského súdu považuje za náležite odôvodnený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu nemožno priznať úspech.

Rozsudok bol verejnej vyhlásený dňa 22.10.2015 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 2 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Súd v správnom súdnictve podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmava zákonnosť právoplatných správnych rozhodnutí a o to išlo aj v predmetnej veci, tzn. že súdne konanie nepredstavuje „predĺženie“ resp. „pokračovanie“ správneho konania. Aj podľa konštantnej judikatúry Ústavného súdu SR je v správnom súdnictve nevyhnutné prihliadať na špecifiká vyplývajúce z postavenia právnomoci všeobecných súdov, ktoré nie sú pri preskúvaní zákonnosti postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy súdmi skutkovými, ale súdmi, do právomoci ktorých patrí predovšetkým preskúmania právnych otázok týkajúcich sa postupu a rozhodnutia tohto orgánu (I. ÚS 217/2015).

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu predloženého súdneho spisu a administratívneho spisu zistil skutkový stav tak, ako je podrobne popísaný v rozsudku krajského súdu, preto skutočnosti účastníkom známe nebude nadbytočne opakovať, s jeho odôvodnením, ktoré považuje za úplné, vyčerpávajúce a dostatočne výstižné sa stotožňuje v celom rozsahu, a len na doplnenie a zdôraznenie správnosti dodáva:

Predmetom preskúmacieho konania bolo rozhodnutie právneho predchodcu žalovaného zo dňa 06.05.2013, č. SVS-OP1-2013/011666/TDL, ktorým bolo podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku zamietnuté odvolanie žalobcu a bolo potvrdené rozhodnutie Obvodného úradu Spišská Nová Ves, odboru všeobecnej vnútornej správy č. ObU-SN-OVVS-GL-2013/00118/11/LUK zo dňa 29.01.2013.

Prvostupňový správny orgán v I. časti výroku rozhodnutia uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustil tým, že dňa 25.08.2012 v čase okolo 10,30 hod. na ul. Nábrežnej v obci Jaklovce spôsobil drobné ublíženie na zdraví Z. A.. Žalobca sa mal priestupku dopustiť tým, že pred rodinným domom č. 10 mal fyzicky napadnúť Z. A. a to tak, že ju odzadu chytil za ruky a zhodil ju na zem, kde ju rukami chytil za krk a tlačil k zemi, pričom kričal, že ju zabije a pustil ju až na volanie dcéry.

Podľa znaleckého posudku č. 141/2012 MUDr. M. D., CSc., znalca z odboru zdravotníctva a farmácií, odvetvie chirurgia, jej spôsobil zranenie - pomliaždenie a odreninu na pravom lakti, pomliaždenie a odreninu na oboch kolenách, bolestivý syndróm driekovo - krížovej chrbtice a bolestivý syndróm krčnej chrbtice po podvrtnutí krčnej chrbtice. Za predmetný priestupok bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 20 €.

V druhej časti výroku prvostupňového správneho rozhodnutia pre priestupok žalobcu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch, ktorého sa mal žalobca dopustiť tým, že dňa 25.08.2012 v čase okolo 10,30 hod. v obci Jaklovce na Nábrežnej ulici sa vyhrážal ujmou na zdraví Z. A. a to tak, že jej kričal, že ju zabije, bolo konanie podľa § 76 ods. 1 písm. c/ zastavené, pretože spáchanie skutku, o ktorom sa konalo, nebolo žalobcu preukázané.

Podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch, priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrážaním ujmou na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Podľa § 49 ods. 2 zákona o priestupkoch, za priestupok podľa odseku 1 písm. a/ možno uložiť pokutu do 33 €, za priestupok podľa odseku 1 písm. b/ až d/ a písm. f/ pokutu do 99 € a za priestupok podľa odseku 1 písm. e/ pokutu do 331 €.

Odvolací súd z obsahu súdneho a administratívneho spisu zistil, že krajský súd sa náležite a v súlade so zákonom vypořiadal so všetkými relevantnými námietkami žalobcu pokiaľ ide o zistenie skutkového stavu veci a zistenia protiprávneho konania zo strany žalobcu. Protiprávne konanie žalobcu, ktorým došlo k spáchaniu priestupku je vo výroku prvostupňového rozhodnutia ako aj v rozhodnutí o odvolaní

vymedzené dostatočne určite. Aj podľa názoru odvolacieho súdu v oboch rozhodnutiach bolo náležite vyhodnotené hodnotenie dôkazov. Znaleckým posudkom MUDr. M. D., CSc. bolo vyvrátené tvrdenie žalobcu, že si zranenia spôsobila poškodená sama, keď po pustení kabelky si sadla na zem. Znalec v znaleckom posudku sa jednoznačne vyjadril, že : „Mechanizmus vzniku zistených poranení zodpovedá tomu, ako to uvádzala poškodená, ale i svedkyňa Y.. Poranenia nemohli vzniknúť tak, ako uvádzajú žalobca a jeho manželka - svedkyňa Z. A.. Pád na zem, ktorý uvádzala poškodená, musel byť vyvolaný pôsobením vonkajšieho násillia na telo poškodenej, napr. sotením, alebo zhodením poškodenej po jej chytení okolo krku a pod. Poranenia na tele nemohli vzniknúť spontánne, ale museli byť spôsobené vonkajším násillím a je možné predpokladať, že komplex uvedených poranení na tele poškodenej veľmi pravdepodobne vznikol zavinením cudzej (inej) osoby“.

Podľa § 34 správneho poriadku na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a obhliadka. Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti.

Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej právnej veci sa v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádzal, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorého pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania, a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. (Pozri rozsudok Najvyššieho súdu SR z 20.06.2007, sp. zn. 2Sž-o-KS/92/2006)

Pokiaľ ide o námietky ohľadne znaleckého posudku, Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva, že osobe znalca ustanovením do konkrétneho priestupkového konania vzniká zodpovednosť za riadne a včasné splnenie zadanej úlohy pod sankciou poriadkového, administratívneho alebo trestného postihu. Potom, pokiaľ žalobca chcel spochybniť závery znalca, bolo jeho povinnosťou predložiť k týmto tvrdeniam také relevantné dôkazné prostriedky, ktoré by jednoznačne odborné závery znalca spochybnili.

Podľa názoru odvolacieho súdu žalobca takéto dôkazné prostriedky nepredložil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky má naopak zo znaleckého posudku za preukázané, že tento posudok po formálnej stránke nevykazuje nedostatky. Po stránke obsahovej je znalecký posudok dostatočne preskúmateľný a zrozumiteľný, obsahuje podklady súvisiace so spisom správneho orgánu a z nich vyplývajúce zistenia. Pre najvyšší súd z uvedeného znaleckého posudku nevyplývajú žiadne pochybnosti o jeho vierohodnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zhodne so záverom správnych orgánov, ako aj so záverom krajského súdu konštatuje, že zo strany žalobcu došlo k spáchaniu priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, tak ako bolo zistené správnymi orgánmi oboch stupňov.

Odvolací súd zdôrazňuje, že žalobca nevyvrátil žiadnym hodnoverným spôsobom skutočnosti a skutkový stav, ktorý bol zistený správnymi orgánmi, a s ktorými sa stotožnil aj krajský súd, a preto za takýchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného je i podľa názoru odvolacieho súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutkového stavu veci.

Z obsahu spisového materiálu, súčasťou ktorého je i administratívny spis žalovaného, je nesporne zrejmé, že krajský súd sa pri svojom rozhodovaní náležite vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami uvedenými v žalobe. V súdnom konaní obsahom administratívneho spisu bolo preukázané, že vykonané dokazovanie bolo náležite vyhodnotené a v hodnotení dôkazov tak, ako prvostupňový súd ani odvolací súd nezistil právne pochybenia ani logické nesprávnosti a ani takú vadu konania, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Preto, ak krajský súd dospel k právnomu záveru totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie za správny.

Skutočnosti, ktorými žalobca v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu neboli zistené v odvolacom konaní. Tieto boli totožné s námietkami, ktoré žalobca namietal už v prvostupňovom konaní, a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu nevyhovел a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Bratislave, ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd vychádzal z ustanovení § 224 ods. 1 a § 250k O.s.p. tak, že žalobcovi nepriznal ich náhradu, pretože nebol v odvolacom konaní úspešný a žalovanému právo na náhradu trov konania zo zákona neprináleží.

Odvolací súd poznamenáva, že skutočnosť, že žalobca sa s názorom krajského súdu nestotožňuje sama o sebe na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozsudku krajského súdu nepostačuje. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.